

DETERMINAREA MOMENTULUI DE INERTIE AL UNUI CORP FATA DE O AXA PRIN METODA PENDULULUI DE TORSIUNE

Scopul lucrării.

În această lucrare se studiază mișcarea oscilatorie a unui pendul de torsiune și se determină momentul de inerție al unui corp rigid față de o axă de rotație ce trece prin centrul său de masă.

Considerații teoretice.

Momentul de inerție al unui sistem discret de N puncte materiale, în raport cu o axă se definește prin relația:

$$I = \sum_{i=1}^N m_i r_i^2 \quad (1)$$

unde m_i sunt masele punctelor materiale care alcătuiesc corpul, iar r_i distanțele de la acestea până la axă. Dacă distribuția masică este continuă, relația (1) devine:

$$I = \int_V r^2 dm \quad (2)$$

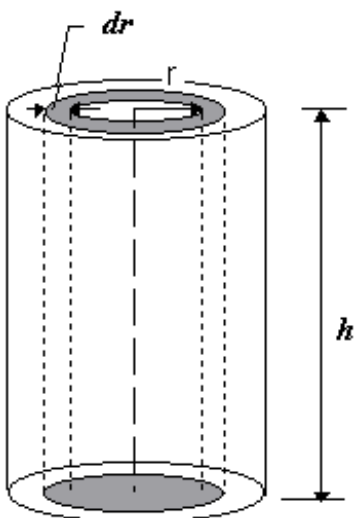

Fig. 1

Folosind relația (2) vom calcula, pentru exemplificare, momentul de inerție al unui corp cilindric, omogen, față de axa sa de simetrie. Masa unui volum elementar dV , având forma unei pături cilindrice de rază r și de grosime dr (Fig. 1) este:

$$dm = \rho dV = \rho(2\pi r dr)h \quad (3)$$

Folosind relația (2) obținem:

$$I = \int_0^R \rho \cdot 2\pi r \cdot h \cdot r^2 dr = \pi \rho h \frac{R^4}{2} \quad (4)$$

Deoarece:

$$\rho = \frac{m}{V} = \frac{m}{\pi R^2 h}$$

vom obține:

$$I = \frac{m}{\pi R^2 h} \cdot \pi h \frac{R^4}{2} = \frac{mR^2}{2} = \frac{mD^2}{8} \quad (5)$$

unde $D = 2R$ este diametrul cilindrului.

Descrierea dispozitivului experimental.

În Fig. 2 este reprezentata schema dispozitivului ce va fi utilizat în lucrarea de fata. Un corp de forma paralelipedica, C , este suspendat în O' printr-un fir metalic OO' , care trece prin centrul de masa. Pe corpul C sunt plasate simetric fata de axa OO' niste cusoare (P) care permit asezarea unor mici corpuri cilindrice auxiliare C_1 , C_2 .

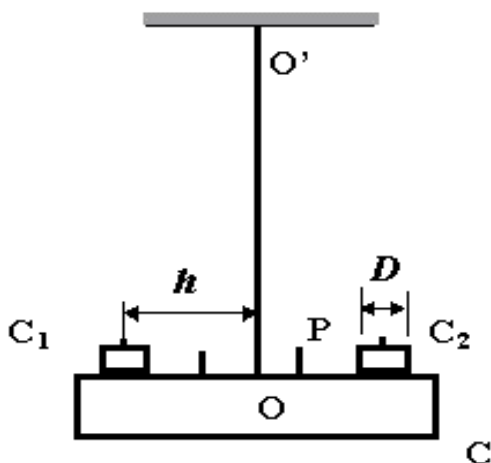

Fig. 2

Daca corpul este rotit cu un unghi oarecare fata de pozitia de echilibru, firul va suferi o deformatie de torsiune, astfel ca, el va exercita asupra corpului un cuplu de forte, care va tinde sa readuca corpul la pozitia initiala. Ajungând în aceasta pozitie cu o viteza diferita de zero, corpul C va depasi aceasta pozitie, datorita inertiei si va torsiuna, în sens invers, firul elastic. Momentul de torsiune aparut în fir va determina

schimbarea sensului de miscare al corpului

C , care trece din nou prin pozitia de echilibru cu viteza nenula, miscarea repetându-se periodic.

Consideratii teoretice.

Momentul M al cuplului de torsiune este proportional cu unghiul de torsiune, θ :

$$M = -C\theta \quad (6)$$

unde C este constanta de torsiune a firului. Constanta de torsiune a firului depinde atât de proprietatile elastice ale firului, cât si de dimensiunile acestuia. Expresia sa este:

$$C = \frac{\pi R^4 G}{2l} \quad (7)$$

unde r este raza firului, l - lungimea lui, iar G - modul de forfecare. Momentul M , dat de relatia (6), va produce o acceleratie unghiulara a corpului rigid; legatura dintre momentul fortei si acceleratia unghiulara este data de ecuatia diferentiala a miscarii de rotatie:

$$M = I \frac{d^2\theta}{dt^2} \quad (8)$$

Înlocuind în (8) expresia momentului fortei rezulta ecuatia diferentiala:

$$\frac{d^2\theta}{dt^2} + \frac{C}{I} \cdot \theta = 0 \quad (9)$$

care are forma deja cunoscuta - aceea a oscilatorului armonic. Soluția ei este de forma:

$$\theta = \theta_0 \sin(\omega_0 t + \varphi) \quad (10)$$

unde:
$$\omega_0^2 = \frac{C}{I} \quad (11)$$

Ca urmare, perioada miscarii oscilatorii este:

$$T = 2\pi \sqrt{\frac{I}{C}} \quad (12)$$

Pentru a determina momentul de inertie al corpului considerat, fata de axa de rotatie OO' , este necesar sa se masoare perioada T si sa se cunoasca constanta de torsiunea firului. Aceasta implica, însa, cunoasterea modulului de forfecare, G , al materialului din care e construit firul. Pentru a elimina aceasta necunoscuta, vom modifica momentul de inertie al sistemului fata de OO' plasând pe doua cusoare simetrice fata de axa (la distanta h), doi cilindri identici de masa m si diametru D .

Momentul de inertie al sistemului devine:

$$I' = I + 2(I_C + mh^2) \quad (13)$$

unde I_C este momentul de inertie al unui cilindru fata de axa de rotatie si are valoarea data de (5). În relatia (13) s-a avut în vedere faptul ca *momentul de inertie fata de o axa oarecare este egal cu momentul de inertie al corpului fata de o axa paralela cu prima, ce trece prin centrul de masa, la care se adauga produsul dintre masa corpului si patratul distantei dintre axe (teorema lui Steiner)*.

Perioada de oscilatie a sistemului devine:

$$T' = 2\pi \sqrt{\frac{I + 2(I_C + mh^2)}{C}} \quad (14)$$

Din relatiile (14) si (12) se elimina C si se obtine urmatoarea expresie pentru momentul de inertie al corpului I .

$$I = \frac{m(D^2 + 8h^2)}{4} \cdot \frac{T^2}{T'^2 - T^2} \quad (15)$$

Modul de lucru.

1. Se masoara masa cilindrilor aditionali (m)

2. Se masoara diametrul lor (D)
3. Se masoara distanta h , dintre axa si cilindrii auxiliari
4. Se pune în oscilatie pendulul de torsiune, fara corpurile aditionale si se masoara timpul în care se executa un numar de oscilatii complete ($T = t/n$)
5. Se aseaza cilindrii auxiliari pe cuisoare si se determina noua perioada de oscilatie (T')
6. Se completeaza tabelul de date experimentale:

Tabelul 1

Determinarea momentului de inertie prin metoda pendulului de torsiune

Nr.	m	D	h	T	T'	I
det.	(g)	(mm)	(mm)	(s)	(s)	(kg.m ²)
1.						
2.						
...						

7. Se efectuează calculul erorilor.
8. Se compara valoarea lui I , determinat prin metoda experimentală descrisă, cu valoarea care rezulta din calcul:

$$I = \frac{M}{12} (a^2 + b^2)$$

unde $M = 423$ g, iar a si b sunt dimensiunile fetei paralelipipedului, perpendiculara pe axa de rotatie.

➤ **Nota**

Deduceti prin calcul, plecând de la relatia (2), relatia de mai sus.

Sa se planifice experimentul în asa fel încât eroarea relativa ce afecteaza rezultatul sa nu depaseasca 3%.